

van hem Waarnemingen omtrent de pest, welke te *Tanger* in het jaar 1818 gewoed heeft, aan eenen Genueeschen geneesheer medegeedeeld, en eene Voorlezing over den staat der Aardrijkskunde in oude en nieuwe tijden, door hem te *Stokholm* gehouden, en uit het Zweedsch in het Italiaansch vertaald, en voorts, in het Fransch, een Overzicht van de Historische literatuur van het Rijk van Marocco, waarin hij onder anderen hulde doet aan het werk van onzer HENDRIK HARINGMAN. De toezending der voortbrengselen van zijnen geest en het aanbod om der Klasse nuttig te zijn, hadden reeds ten jare 1816 hem tot Correspondent doen verkiezen.

Meer bekend in de geleerde wereld was H. K. A. EICHSTÄDT, de geleerde stichter van de *Jenaische allgemeine Literatur-Zeitung*, welk tijdschrift door hem geworden is en gedurende vele jaren onder zijne leiding geweest is, een voorraadkamer van Recensien, die, zonder over de grenzen van wezenlijke Boekbeschouwingen te verdwalen, blijken droegen van de vruchten te zijn van geoefend oordeel en bondige geleerdheid. Een voltooid oorspronkelijk werk van Philologischen aard, van eenigen omvang, heeft men van hem niet; maar de keurigheid van zijnen echt-Latijnschen stijl, vooral ten toon gespreid in zijne Gedachtenis-rede aan GOETHE, en zijne gelukkige gave om de Latijnsche lier te bespelen, zouden voldoende geweest zijn om hem eene plaats te doen verdienen onder de Correspondenten van het Nederlandsche Instituut.

Om die verdienste te doen erkennen ten aanzien van JOHAN CASPAR VON ORELLI, is niet meer noodig dan diens naam uit te spreken, althans voor hen, die niet geheel onbekend zijn met hetgeen in de laatste 25 jaren op het veld der Philologie gearbeid is. Voor hen ook zal het niet noodig zijn hem te doen onderscheiden van JOHAN KONRAD ORELLI, den uitgever van ARNOBIUS, van de fragmenten van SANCHUNIATHON en van de *Historia Arcana* van PROCOPIUS. Onze overleden Correspondent is de voortreffelijke bearbeider van CICERO, de Kritische uitgever van TACITUS en van een aantal andere oude schrijvers, en van wiens gelukkigen tact in het verklaren van HORATIUS nieuwe proeven worden te gemoet gezien in eene